

RECU LL DE PREMSA

**Divendres,
19 de gener de 2018**

Ajuntament de Roses
www.roses.cat

Tal dia com avui fa...

1 any

Sentència aigualida

El PP i el PSOE acorden que els bancs hauran d'informar els hipotecats del procediment extrajudicial però no hauran de retornar tots els diners.

10 anys

El túnel del TGV

Les obres del túnel s'allargaran tres anys. La línia del TGV entre Sants i Sagrera s'iniciarà al març i durarà set mesos més del previst.

20 anys

Pacte CiU-PP

Pujol supedita la continuïtat de l'entesa amb Aznar a la negociació dia a dia. El PP s'acostaria a la majoria absoluta si es fessin eleccions.

Full de ruta

David Portabella

Generació del 155

Madrid viu una eclosió literària i una escola d'autors de ficció comença a sobresortir. Es tracta d'un grup que escriu i publica compulsivament, però no els trobaran al Café Gijón, on esperar la inspiració costa quatre euros per cafè. Es podrien anomenar *Los Contoga* –si sabessin qui eren *Las Sinsombrero* de la Generació del 27 silenciades pel masclisme oficial–, però per ara són coneguts com a *Generació del 155* a l'espera de saber què diran d'ells en el futur els llibres escolars. Què distingeix l'escola literària? No és una prosa fàcil, però cada obra té dos ingredients invariables que atrapen el lector: la Catalunya del 2017 i una violència imaginària que justifiqui la trama de la rebel·lió.

La gran ploma és Pablo Llena. Si bé hi ha crítics que li retreuen haver plagiat l'ara ignorada Carmen Lamela, el jutge instructor del Tribunal Suprem ha regalat la frase que és el manifest fundacional del grup: "Les aportacions estan directament vinculades a una

El jutge Colmenero renova la novel·la negra invertint el rol de víctima i autoritat: "Era previsible que hi hagués enfrontaments contra els agents de forces de l'Estat"

explosió violenta que, de reiterar-se, no deixa marge de correcció o de satisfacció a aquells que es vegin afectats per ella." Hi ha paladars fins que diuen que, un cop llegit això de "l'explosió violenta", la ficció de la violència dels catalans no pot excel·lir més. Però a la sala d'apel·lacions del Suprem hi ha un prosista, el jutge Miguel Colmenero Menéndez de Larcua –qui no tindria èxit amb aquest nom d'autor clàssic?–, que ha renovat la novel·la negra invertint el rol de víctima i autoritat. "Era previsible", escriu, "que hi hagués enfrontaments contra els agents de les forces de l'Estat." Com no se't va ocórrer, Dashiell Hammett? Que insulso són ara els teus crims, Agatha Christie! Si l'enyorada llibreria Negra y Criminal romangués a la Barceloneta, hauria de fer espai al nou gènere: *laies contra policies*. Si algú un dia somniava un govern de novel·listes, el moment ha arribat. I l'editorial avisa: no tinguin la temptació de llegir-los amb mirada naïf i irònica, perquè amb la ficció volen omplir pàgines de por durant anys.

Tribuna

Josep Valls. Escriptor

El miracle

Per pur atzar, per una casualitat que fins costa de creure i costaria més encara d'imaginar, m'he vist ficat enmig d'un fet que, per a un petit grup d'amics, ens ha resultat extraordinari. I és que després de setanta-vuit anys, coneguts només de sentir parlar l'un de l'altre i l'altre de l'un, sense haver-se vist mai, dos fills de dos exiliats de la guerra dita civil, el penúltim dia d'aquest any que acaba de passar avall es van trobar personalment al restaurant Ca la Maria de Mollet d'Empordà, una trobada de les més entranyables que he presenciat en ma vida.

ELS SEUS RESPECTIUS PARES van fugir a França a peu, sols i junts pel coll de Banyuls, es van fer molt amics i tota la vida es van recordar mútuament però no es van veure mai més. Van mantenir sempre viu el record però, perquè un dels pares escrigué unes llargues memòries de la guerra i l'exili, i l'altre va explicar durant anys dotzenes d'històries i vivències al seu fill, totes relacionades amb el company de la fugida a França. Un dels fills, Josep Maria Puig,

viu a Veneçuela; l'altre, Max Marcó, viu a Roses i van voler trobar-se a Mollet d'Empordà "perquè des d'allà es veu el coll de Banyuls". L'amic veneçolà, potser ja ho he dit alguna vegada, és qui m'informa amb ets i uts sobre la situació d'aquell país americà, abans el més ric i magnífic del continent, i aquest Nadal sense joguines, sense carn i sense benzina..

DURANT LA LLARGA SOBRETOLA em vaig dedicar sobretot a escoltar, conscient que la trobada era, ultra l'emotivitat i la

sorpresa, una mena de relíquia historico-cultural, perquè ja hi ha ben poques oportunitats d'eventualitats semblants. El pare d'un era secretari de la Unió de Rabassaires, el pare de l'altre era alcalde republicà de Roses, i les angúnies, les penúries i les estretors que van haver de passar no minvaven en cap moment l'emoció dels fills que es trobaven passats setanta-vuit anys d'ençà aquella malaurada desfeta. A la trobada hi havia present també el que va ser molts anys rector de Roses, i el mossèn, tot parlant de l'atzarosa circumstància que va menar a la trobada de Mollet, va sentenciar: "Això no és casualitat, això és un miracle." Ho va dir un expert en miracles com és un sacerdot de la Santa Mare Església, i un servidor no té altra opció que creure-s'ho, oimés tenint en compte que és un mossèn al que crec i obeeixo quasi a ulls clucs des de fa seixanta anys. I endemés, perquè creure en miracles com aquest no és pas més improbable ni més fantàstic que fer-ho en relació amb moltes de les creences modernes que, babaus, ens empassem.

“La trobada era una mena de relíquia historico-cultural

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-girona@elpuntavui.cat

Agraïment al Trueta

■ Si som capaços d'escriure per criticar els nostres serveis públics, hem de ser-ho per tot el contrari, per estar orgullosos de la nostra sanitat pública. El 8 de gener, el meu home es va trobar molt malament, molt, sense poder definir d'on venia aquell malestar tan gran. Truco al 061 i molt atentament em varen passar al doctor; explicant-li els símptomes, em diu "ve una ambulància per portar-lo a l'hospital Trueta". Ni cinc minuts havien passat que ja els teníem trucant a la porta. Servei excel·lent i personal molt amable. Al temps que estem... hivern, gripes, constipats, accidents, dolors, etc. etc. imagineu les urgències, plenes de gom a gom, els passadissos amb dues fileres de llits amb gent "tocada". A les tres hores em criden i em diuen que s'han de fer proves, sempre amb

una atenció admirable, i més treballant amb aquestes condicions tan difícils, seguint el protocol de la urgència de cada malalt. Una de les proves (gastroscòpia) dona que hi ha una hemorràgia interna, ja es comuniquen amb la doctora de cardiovascular, fan un TAC i decideixen intervenir. El quiròfan tanca a les vuit, faltaven tres minuts, es vesteixen de nou i preparen quiròfan. Sempre amb una amabilitat extraordinària. Tot surt bé, i vuit dies després vam sortir del Trueta refets, refets de salut i refets del tracte humà de tothom. No dic noms, són molts, des de la primera doctora, fins a les infermeres, passant pels doctors que l'han tractat a planta, les doctores digestològiques, sense oblidar zeladors i altre personal, a tots, moltíssimes gràcies per la vostra humanitat!!

LOURDES SÁNCHEZ XARGAYÓ I FAMILIA
Girona

Història, honor i glòria

■ En la història de Catalunya hi ha un període (no acabat) que comença a construir la grandesa actual del poble català amb el Molt Honorable President Sr. Jordi Pujol i Solei, agafa el relleu amb força convicció i una fermesa per a molts insospitada i per a llum dels catalans i esperança clara amb el Molt Honorable President. Sr. Artur Mas i Gabarró. Relleu, passa al costat del gran estadista, i avui, el Molt Honorable President Sr. Carles Puigdemont. Sota unes pressions inimaginables per la seva cruesa i indignitat d'una Espanya pretesament democràtica, dins d'una Europa, bressol de cultura i "democràcia", mirant de reüll.

Honor i glòria a les pàgines de la nostra història per als Molt Honorables Presidents Jordi Pujol, Artur Mas i Carles

Puigdemont.

ZACARIES EGEA I LÓPEZ
Cassà de la Selva (Gironès)

Plàstics als camins de l'Empordà

■ Les voreres dels camins dels municipis estan plenes de llaines, plàstics i altres deixalles, que els incívics ciutadans llenquen per la finestra dels cotxes o des de les bicicletes. Costa entendre com les brigades dels ajuntaments, davant aquest fet, es dediquen a escombrar fulles amb els bufadors, quan realment les fulles formen part de la natura, i en canvi les llaines i els plàstics al final aniran a parar al mar. Seria possible informar a través de rètols o fer una campanya de civisme, dient que es multaran aquells que ho facin? L'Empordà es mereix una altra visió dels seus camins.

CATHERINE PERELLÓ
Ullà (Baix Empordà)

[Empordà](#) » [Comarca](#)

Roses

L'adjudicatària de les obres del pavelló poliesportiu de Roses fa fallida

[Enquestes](#)
[ANAR A L'ENQUESTA ►](#)

Argon Informàtica entra en concurs de creditors i endarrereix la reforma dels vestidors

18.01.2018 | 09:33

Les obres dels vestidors del pavelló poliesportiu de Roses s'endarrereixen. L'empresa adjudicatària, Argon Informàtica SA, ha entrat en concurs de creditors, la qual cosa alterarà la calendarització dels treballs.

«Estem estudiant quina solució jurídica tenim», explica l'alcaldeessa, Montse [Mindan](#). L'Ajuntament es mou entre dues possibilitats, assegura [Mindan](#): adjudicar-ho a una altra empresa o tornar-ho a licitar de nou.

L'adjudicatària de les obres del pavelló poliesportiu de Roses fa fallida [Gerad Blanché](#)

Fotos de la notícia

Segons declaracions de l'alcaldeessa, ja s'hauria executat prop de la meitat de l'obra corresponent a la rehabilitació de l'estructura i quedarien pendent els acabats.

L'objecte de l'obra, dividida en dues fases, és adequar l'interior dels vestidors, serveis generals i el vestíbul públic, millorar la salubritat i els acabats.

Amb un termini d'execució de quatre mesos, els treballs, que van començar aquest estiu, havien d'enllestir-se al desembre.

«L'activitat continuarà com fins ara i buscarem la solució legal al més ràpid possible», insisteix [Mindan](#).

Mentre no s'acabin els nous vestidors, els clubs esportius de Roses continuaran utilitzant els banys químics que s'hi han instal·lat.

[Compartir a Facebook](#)
[Compartir a Twitter](#)

Més informació

- Fan millores a la carretera de Sant Climent Sescebes per evitar l'atropellament d'amfibis
- Les obres de la nova C-260 de Figueres, amb retard

Divendres 19 de gener del 2018

Segueix-nos:

Roses

[PORTADA](#) | [ROSES](#) | [ALT EMPORDÀ](#) | [GIRONA](#) | [OPINIÓ](#) | [ATUR](#) | [CARNAVAL DE ROSES](#) | [CONTACTA](#)

Loading...

Les donacions de sang augmenten a Roses a la primera jornada de l'any respecte a l'última de 2017

Per [ViladeRoses](#) / 18/01/2018 / [No Comentat](#)

 Like Share 49 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends lik

Roses ha iniciat el 2018 sent més solidària que com va acabar el 2017 pel que fa a les donacions de sang

El passat dissabte el Banc de Sang i Teixits va organitzar, amb la col·laboració de la Creu Roja Roses-Castelló d'Empúries, la primera donació de sang, que es va portar a terme al Teatre Municipal de la Vila.

Aquesta noia és una de les 178 persones que van donar sang a Roses

I un total de 213 persones van passar pel recinte teatral, de les quals 178 van poder fer una donació de sang (3 d'elles per primera vegada), el que significa **31 més a que a l'última campanya de l'any 2017 que es va fer a Roses.**

Pel que fa a les donacions de plasma van haver-hi 14, tres menys que a l'octubre de l'any passat.

Cal destacar que de totes les persones que es van oferir per fer la seva donació un total de 18 no ho van poder fer per diferents motius.

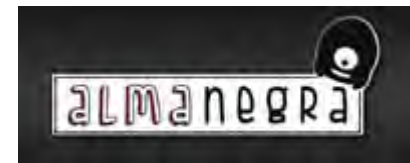
El Banc de Sang i Teixits vol agrair a tots els rosincs i rosinques la seva participació en la promoció de la donació de sang, imprescindible per al bon funcionament del sistema sanitari del nostre país.

La seva solidaritat ha contribuït a recollir la sang necessària perquè tots els hospitals i clíniques de Catalunya puguin dur a terme intervencions quirúrgiques, tractaments oncològics, trasplantaments d'òrgans i d'altres malalties.

Comparteix això:

[/ Google](#) | [" Facebook](#) | [! Twitter](#) | [% LinkedIn](#) | [' Pinterest](#) | [VR Vila de Roses](#)

Like this:

Divendres 19 de gener del 2018

Segueix-nos:

VR *ViladeRoses.cat*
Diari digital des de Roses, tota una Vila

Roses

PORTADA

ROSES

ALT EMPORDÀ

GIRONA

OPINIÓ

ATUR

CARNAVAL DE ROSES

CONTACTA

Loading...

Una herència a Roses acaba en els tribunals

Per ViladeRoses / 18/01/2018 / No Comentat

 Like Share 4 people like this. Sign Up to see what your friends like

El Document del Mes de l'Arxiu Municipal de Roses presenta el cas d'una herència de principis del segle XIX que arribà als tribunals

El document que l'Arxiu Municipal de Roses publica aquest gener a l'apartat "El Document del Mes" del web municipal www.roses.cat, descriu el plet per l'herència testamentària de Pere Romañach, tramitat entre els anys 1805 i 1808. Es tracta d'un clar exemple dels conflictes viscuts a causa d'herències al llarg de la història, alguns dels quals han provocat guerres entre regnes, poblacions... o, com en el cas ocupa aquest document, entre famílies.

Un total de 64 folis conformen la documentació d'aquest plet per la casa i dues peces de terra del pagès rosinc Pere Romañach, mort el 1777 als 70 anys d'edat. El 5 de setembre de 1805 es va iniciar una causa judicial que enfrontava Josep Romañach, treballador i fill segon de Josep Romañach i Isabel Berta, contra Pere Lagresa i Maria Ferrer, conjugues, tots de Roses.

La lluita per l'herència es fonamentava per l'existència de dos testaments, un de 1772 i un altre de 1773. En el primer Pere Romañach havia establert hereu universal a Josep perquè el fill primogènit, Pere, havia abandonat la casa i s'havia casat sense el seu permís. En el segon, el pare feia hereu el fill gran.

Els tràmits administratius del judici van acabar el 24 de maig de 1808, dos mesos després de la sentència emesa per Joan Gonser, procurador i assessor ordinari de la vila de Castelló i del Comtat. Com era normal a l'època, la cúria de l'Audiència del Comtat d'Empúries, el centre administratiu i judicial de la jurisdicció del comte, era qui s'ocupava de jutjar les causes de més importància del comtat, les que no eren competència de les autoritats locals, els batlles, i les que no eren prou importants per arribar a la més alta instància judicial, la Reial Audiència de Catalunya.

Josep va aconseguir que s'anul·lés el segon testament i així poder viure a la casa dels seus pares i treballar les vuit vessanes de vinya i oliveres situades a la Torre d'en Sastre i a l'Alzeda.

Podeu consultar el document complet en el següent [enllaç](#).

Comunicació del causídic Joan Agramont al jutge Joan Gonser

Roses. Herències que acaben als tribunals, al document del mes de l'AMR

Publicat el Dijous, 18 Gener 2018 14:38 Escrit per Ajuntament de [Roses](#)

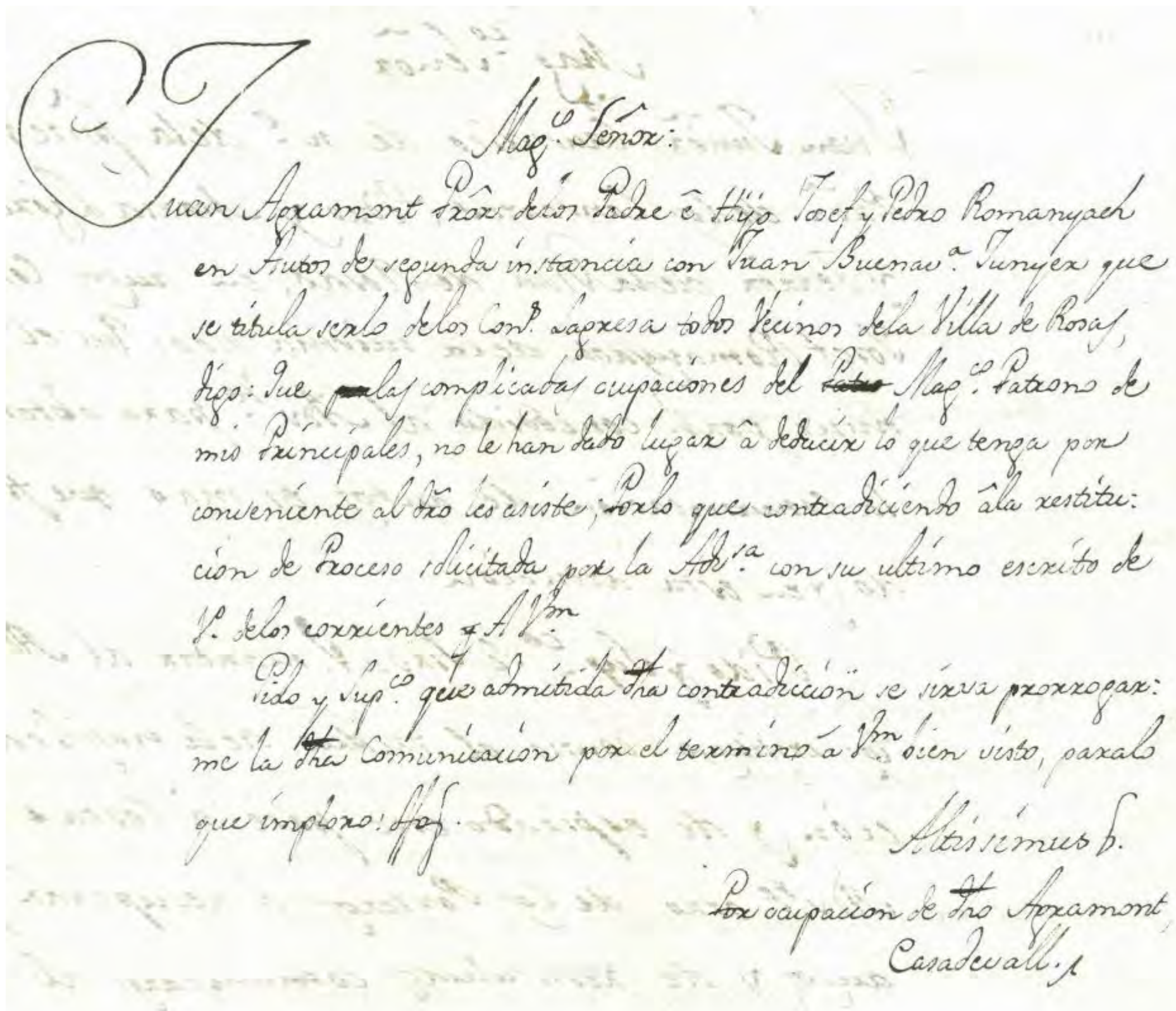
El document que l'Arxiu Municipal de [Roses](#) publica aquest gener a l'apartat "El Document del Mes" del web municipal www.roses.cat, descriu el plet per l'herència testamentària de Pere Romañach, tramitat entre els anys 1805 i 1808. Es tracta d'un clar exemple dels conflictes viscuts a causa d'herències al llarg de la història, alguns dels quals han provocat guerres entre regnes, poblacions... o, com en el cas ocupa aquest document, entre famílies.

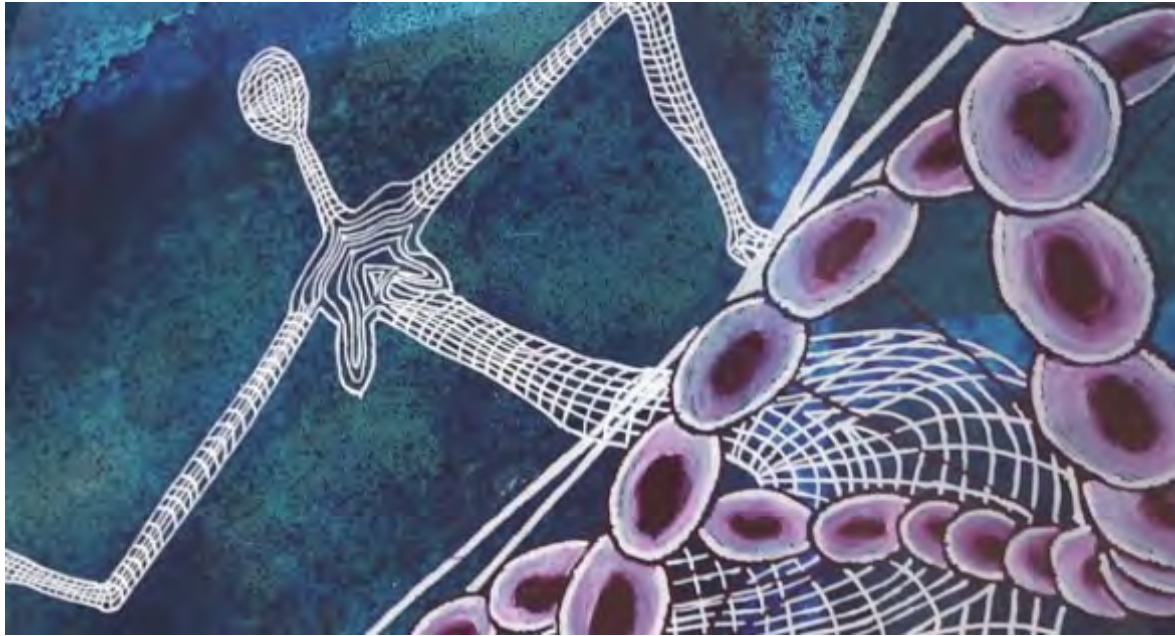
Un total de 64 folis conformen la documentació d'aquest plet per la casa i dues peces de terra del pagès rosinc Pere Romañach, mort el 1777 als 70 anys d'edat. El 5 de setembre de 1805 es va iniciar una causa judicial que enfrontava Josep Romañach, treballador i fill segon de Josep Romañach i Isabel Berta, contra Pere Lagresa i Maria Ferrer, cònjuges, tots de [Roses](#).

La lluita per l'herència es fonamentava per l'existència de dos testaments, un de 1772 i un altre de 1773. En el primer Pere Romañach havia establert hereu universal a Josep perquè el fill primogènit, Pere, havia abandonat la casa i s'havia casat sense el seu permís. En el segon, el pare feia hereu el fill gran.

Els tràmits administratius del judici van acabar el 24 de maig de 1808, dos mesos després de la sentència emesa per Joan Gonser, procurador i assessor ordinari de la vila de Castelló i del Comtat. Com era normal a l'època, la cúria de l'Audiència del Comtat d'Empúries, el centre administratiu i judicial de la jurisdicció del comte, era qui s'ocupava de jutjar les causes de més importància del comtat, les que no eren competència de les autoritats locals, els batlles, i les que no eren prou importants per arribar a la més alta instància judicial, la Reial Audiència de Catalunya.

Josep aconseguí que s'anul·lés el segon testament i així poder viure a la casa dels seus pares i treballar les vuit vessanes de vinya i oliveres situades a la Torre d'en Sastre i a l'Alzeda.

18 gener 2018

EXPOSICIONS ROSES

JAUME MACH A CA L'ANITA

bonart

El pintor Jaume Mach presenta el dia 20 de gener a les 19h la nova col·lecció de quadres en els que ha estat treballant el darrer any: Anunnakis. La inauguració de la col·lecció tindrà lloc a la sala d'exposicions de Ca l'Anita de Roses (Plaça de Sant Pere, 2).

Participaran en la presentació; l'alcalde de Roses, Montse Mindan; el regidor de Cultura, Francesc Giner; l'historiador de l'art Enric Tubert (que farà la glosa de l'acte), el performer Joan Casellas, i el periodista Josep Pérez.

La paraula Anunnakis està lligada als orígens de l'espècie humana, i fa referència, a grans trets, a unes deïtats vingudes d'un altre planeta, que diversos divulgadors als darrers temps en escrits o programes de televisió, defensen que van instal·lar-se a l'antiga Mesopotàmia (avui l'Irak) fa mig milió d'anys per instaurar, mitjançant experiments genètics, el que avui coneixem com l'Hommo Sapiens.

L'artista Jaume Mach es defineix com a pintor esotèric, per això no és d'estranyar que l'hagin atret aquests Anunnakis. De la mateixa manera que fa anys el van atraure les forces de l'univers, els aborígens australians o les fonts d'energia que encerclen les persones, temes als quals va dedicar anys de treball i sèries de quadres. Aquest 2018 Mach ha posat el punt de mira en els Anunnakis però no per defensar una teoria, sinó per obrir-nos una porta a una nova forma de mirar qui som.

En l'estrictament formal, Mach ha definit, amb el pas del temps, clarament ja el seu estil: segueix treballant sobre metacrilat, on crea un fons d'aires còsmics sobre el qual suren els protagonistes de les seves històries, en aquest cas, unes deïtats amb formes humanoides, cadenes d'ADN i forats negres que duen a altres galàxies, coses, gairebé totes relacionades amb la ciència, i no amb l'esoterisme, per mirar d'atorgar així una mena de "patent de cors" de serietat al seu relat i deslligar-lo de lectures frivoltzades.

La mostra es podrà visitar fins al 18 de febrer del 2018.

Etiquetes: [Ca l'Anita](#) · [Jaume Mach](#)

Deixa un comentari

L'adreça electrònica no es publicarà Els camps necessaris estan marcats amb *

Nom *

Correu electrònic *

Lloc web

Comentari

Podeu fer servir aquestes etiquetes i atributs HTML: <abbr title=""> <acronym title=""> <blockquote cite=""> <code> <del datetime=""> <i> <q cite=""> <strike>

Envia un comentari

Subscripció edició en paper

50 € i l'edició digital gratuïta

4 números a l'any

SUBSCRIU-TE

Subscripció edició digital

Rep la revista digital des de 25 €

4 números a l'any

SUBSCRIU-TE

agenda d'exposicions

catalunya, catalunya nord, illes balears, país valencià, andorra i aragó

Cercar

